

«دستورالعمل استفاده از بخش مرجع مرکز اطلاع رسانی و کتابخانه مرکزی

دانشگاه فردوسی مشهد»

مقدمه

رشد سریع انتشارات، گسترش علوم و افزایش روز افزون نیازهای اطلاعاتی اهمیت ارائه خدمات مرجع در کتابخانه ها را بیش از پیش مشخص نموده است. خدمت مرجع به هر نوع کمک فردی کتابدار مرجع به مراجعان اطلاق می گردد. بخش مرجع با ارائه خدمات متنوع، مجموعه منظم و سازمان یافته، امکان یافتن درست ترین و معتبرترین پاسخها را برای پرسشهای مرجع فراهم می سازد.

منابع مرجع منابعی هستند که تنها برای اطلاعات معین و محدودی تهیه و تنظیم شده است، به امانت داده نمی شوند و در قسمت مرجع نگهداری و استفاده می گردند. این منابع شامل واژه نامه ها، دانشنامه ها، دستورنامه ها، اصطلاحنامه و ... است.

جامعه استفاده کننده

جامعه استفاده کننده بخش مرجع شامل گروه های چهارگانه مندرج در آیین نامه استفاده از منابع کتابخانه می باشد.

وظایف و خدمات قابل ارائه در بخش مرجع

خدمات قابل ارائه در این بخش عبارتند از:

۱- پاسخگویی به نیازهای اطلاعاتی مراجعان:

الف. حضوری: این خدمات به دو شکل مستقیم مانند خدمات مرجع پایه (کمک در یافتن اطلاعات مورد نیاز، آموزش استفاده‌کننده و فراهم‌آوری اطلاعات بر مبنای جستجوی موضوعی)، غیرمستقیم مانند تهیه فهرست‌ها، بروشورها، کتابشناسی‌ها و هر نوع ابزاری که دسترسی به مجموعه را آسان سازد، صورت می‌گیرد.

ب. غیر حضوری: این خدمات از طریق تلفن، پست الکترونیک، دورنگار، وبسایت و ... ارائه می‌شود.

۲- آموزش استفاده از منابع به مراجعان در دو سطح مقدماتی و پیشرفته

۳- ارائه خدمات نسخه برداری از منابع با رعایت مقررات

۴- عضویت در کمیته تأمین منابع جهت نیازسنجی و تهیه منابع مرجع جدید

۵- عضویت در کمیته وجین منابع

۶- ارسال کتب آسیب دیده جهت مرمت و صحافی

۷- تهیه بروشور و راهنماهای آموزشی جهت معرفی منابع مرجع

گستره و پوشش مجموعه

محدوده جغرافیایی و زبان منابع بخش مرجع شامل موارد زیر است:

- تاکید بر ایران، مجموعه گزینشی از کشورهای اسلامی، سپس آسیا، اروپا، آمریکا و ...
- منابع فارسی، انگلیسی، عربی با اولویت اول نسبت به زبان های دیگر